

גם יש בו היות ואדני באופן אחר והוא כשחלקם שם מ"ה לחלפין יחיו כ"ב מנאן וכ"ב מנאן ואי הכולל הוי מ"ה והנה הכ"ב שמנאן הם כ"ב אותיות שיש בשני שמות יהוה ואדני במלויים וכן כ"ב מנאן והם ג"כ ע"ד הנו' וא"כ הרי שבהיות דמ"ה נרמזו בו כ"ב כ"ב שהם כ"ב יהוה ואדני שיש בו והוא צמ"ו חו"ג הנכלל בו וגעשים בו יהוה ואדני פעם אחת ועוד יש בו בעלמנו היות ואדני פעם אחרת בעלמנו. גם דע כי מלוי היות דיודן דע"ב שבהאבא היא מ"ו וזו היא בח' הע"ב ובהאבא שירש הבן משל אביו. וזה המ"ו של מלוי הנו' מלוי בלורת א' סק' א' אחת שלורה צ"י ודיון וזוהו שהם בני' מ"ו ג"כ בהיות יודין מלויים הם כ"ב' וזאת הואו בלתי מלוי ולכן אמרו בחיקויים שזאת חלק שבחכמה היא לורת י"ו ולורת חלק שבכונה היא לורת י"ד והנה מזה זה המילוי שהוא מ"ו נעשה ז"א בח' היות דמ"ה דלפני עם הכולל ג"כ מ"ו ואח"כ כאשר ז"א מגדיל הוא נוקבא נוקן לה המלוי ג"כ שלקח מאבא שהוא מ"ו והמלוי דמ"ה שלו עלמנו שפולה בנימטרי' י"ט :

והנה כנגד המלוי שנתן לה המהוה שלו דמ"ה שהיא י"ט לכן נק' היא חיה אשת אדני"ר כי חיה בני' י"ט ואדני בני' מ"ה כי מן המלוי שלו נעשים טוק' חיה וכשתוקן לה ג"כ המלוי של מ"ו שלקח מאבא אז נק' טוק' אדני כמנין מ"ו י"ט שהם בני' ס"ה וז"ס ה' בחכמה יסד אר"ן כי ה' שהוא ז"א נסתפק עם אבמה הנק' אבא וע"י שני המלויים שלו ז"א אבמה שהם י"ט ומ"ו יסד אר"ן דהיינו טוק' הנקרא אר"ן שהיא שם אדני ובענין אבנייה והגדילה. ע"כ מה שמעמתי אני ממזיר ז"ל בענין סוד עניית אמן וזה שמעמתי מזולתו שמעמתי ממזיר ז"ל. וז"ל עוד סוד עניית אמן הנה אמן בני' **יאהודנתי** והנה אלו הנקודות הם מלוי שני היות שהם י"ד **הא ואי הא ויא הא ואי הא** וז"ל וכלל שביתוד וז"ן גם היא נק' מ"ה ובניקודים זולת אותיות האחרונות הוא ג' ס"ג שעולים לאימא לקבל מוחין ועם ניקוד שני אותיות האחרונות וב' שמות עולים לא"ה. אותיות שלאחר אותיות אמן הם בניים הוא " אלהים ג' ובאחב"ם הוא י"ט מ"ב מן מ"ה ומן ס"ג. אמר הכותב ע"כ מאמתי כבוד ונלעד שזוהי פ"י כי הנה שני שמות הנו' בלתי נקודות הם בני' **צ"א** כמנין שתי היות דמ"ה עם הכולל והם כנגד וז"ן כי בהיות נוק' מתיחדת עמו אז ג"כ היא נק' היות דמ"ה והנק' שבהם כפי מה שכתובים בתורה **יהוה יר"ה יר"ה** וב' אותיות האחרונות אין בהם ניקוד ויש בהם **ח' יודין ו' ו' וז"ן והם בנייה ל"ח וכשחשכר האותיות עם הנק' שהם י"א וז"ח יעלו בני' קפ"ט שהם ג' היות דס"ג. והכוונה היא שעתה עלוין וז"ן הנרמזים בחיותות לבדם כנו' אל אימא עילאה הנק' ס"ג לקבל משה ג' מוחין שהם ג' הו"ו דס"ג הנרמזים במספר האותיות והנקודות כנו'. אמר עוד שאם חוסיף ונתקד גם שני אותיות האחרונות כפי מבטא האותיות שהם ה"י ד' יוספו ג' יודין שהם ל' על הקפ"ט הנו' והי רי"ט ועם שני כוללים של שני השמות יעלו בני' אר"ך לרמזו שאמר שקבלו וז"ן ה' מוחין מאימא חוורים ועולים עוד עד א"ה הנק' אר"ך אפיס כנודע. אמר עוד אותיות שלאחריו הוא בני' י"ט אלהים ולא הכניתי ענין זה היאך ה' אמר עוד ובאחב"ם בו ר"ל כי כשחלקף שני שמות הנו' באחב"ם יהיו **בתצק פמטצ** והוא בני' תתמ"ט כמנין י"ט מ"ב אותיות שיש בה היות דס"ג. וה היות דמ"ה בפסוקן ובמלויים ובמלויים שהם תתיב והכ"ע אני יודע עניינים ע"כ י :**

סוד אל מלך יושב בו' (י) דע (ה) כי יוספת השבת מתחיל מיום ששי מתחילה שעה ששית כמו שית' **קף אב** בע"ה בענין ע"ש על פסוק יום השישי ה' יתירה ונמלא כי ז' ג"ש ט"א שעות אחרונות של יום השישי וכל כ"ד שעות דיום השבת הקב"ה יושב בהם על כסא רחמים מפני כבוד השבת ומספרם אל' שעות וז"ל אל מלך יושב על כסא רחמים ושאר ימי החול יושב על כסא דין גם בחיקוי' אמרו שהם ר"ה אמ"י על כרוב' על ידי שאלו קוראים ומתנהגים עם ו' יתירה. (ט) סוד ענין היודין שנהנו לומר אחר חזרת ש"ן התפילה קודם נפילת אפיס. דע כי אעפ"י שההודה על חטאיו **בשומע**

התפלה והעמידה שניהם נק' נישוק והכוונה בהם היא כסוד יאהודיה היותה של הזכר קודמת אל האדני שבנקב' והעשם הוא כי כיון שהנישוק הוא אחר החיבוק ולכן אז הזכר מתעורר קודם הנקבה לפי שצפעת הראשונה בלבד שהוא החיבוק קדמה הנקבה להתעורר ומשם וילך הזכר מתעורר מחילה אמנם בשתי החלוקות האלו אע"פ שהם שנים בענין הנו' שהם בחי' נישוק עכ"ז יש נישוק שהזכר מקדים לנשק לנקב' ויש נישוק ששניהם נשקים וז"ל ביחד וזה החילוק יש בין אמן התפלה ועמידה ובין אמן דשאר דברות של המלות ושל ברכת הנשנין כי החלוקה הראשונ' מתן היא שהוא מתחיל לנשק אותה ונשיקה שלו יורדת אלה. ואח"כ נשיקה שלה עולה אליו ונמלא שבתחילה ירד יוד של היותה ואח"כ עלתה אלף של אדני. והחלוקה הב' היא ששניה נעשו' כאחד וכשמתחיל היוד של היותה לירד מתחלה אלף של אדני עלמות עד ששניהם פוגעים וצ"ו בשיקול א' ובענין זה יש חילוק בנייהם. אבל הגד השוה שביניהן הוא שלעולם הקויה נזכרת על אדני משא"כ באמן של קדיש כנו' אבל שכתתי איזה חלוקה מאלו השתיים היא של ברכת המלות וההניין ואיזה היא של העמידה : **והנלעיד** אללי שבאמן של העמידה הם שני הנשיקין שלהם ביחד לפי שאלו הם סוד הנשיקין השניים הנעשים בעת הודדת הטפה מן הנוקב' והוא בעת העמידה וזו נשקים וז"ל כחדא ברשותא חדא. אבל האמן דברכת המלות וההניין הם הנשיקין הראשונים ואז הזכר הוא מתחיל להתעורר ולנשק. וזוהי יתבאר לך מאמר א' בוי' פ' תרומה דקס"ו ע"א בענין כויה דרב ספרא שרילג מאינרא כדי לשמוע קדיש מפי הגבור והעשם הוא דע לך שאותו החכם כויה דרב ספרא בנלגול הראשון שקדם אליו עשה בענין סוד החיבוק ונתגלגל עתה לתקן מה הענין אז ונדע כי כל מ"ו שמתגלגל על איהו דבר שקלל לר"ך לתקנו עתה בטורח גדול ובמסירת עלמו עליו ולכן כל זמן שלא שיקן החכם היה את המעוה והוא לא רצה להתחבר עם אשתו כיון שענין החיבוק הקודם אל הווג עשה בו בחילתה וכן נראה מלשון הו"ו שם כי לטעם זה לא רצה לישא אשתו עד אז ואמנם כאשר בא אל יוד המעשה הזה דעניית הקדיש שהוא בחי' החיבוק העליון כנו' ומסר עלמו על עניית הקדיש שהפיל עלמו מן הגג כנו' על עניית אמן שה"ם החיבוק אז נתקן טעמו הראשון. ואחר שתיקן ענין החיבוק עדיין היה לר"ך לעשות בחי' הנישוק הבא אחר החיבוק ועשה ע"י אותם סודות התורה שדרש בפניהם מה של היה יכול לנשית קודם שתיקן החיבוק ולכן לא דרש אותם הדרשות של סודות התורה עד שתיקן החיבוק כדי שיבואו הדברים כסדרן בתחלה החיבוק ואח"כ הנישוק ואח"כ הווג עם אשתו א' : **כוונת** אמן ג' בני"מ שהוא כבוד נתבאר עניינו אללנו באורך אלא ששם ב' ארתי ששכתתי משא"ל רבי ז"ל וזהו וסם כתבתי כעשות ועשה וכתתי הישב והרי הוא זה מה שמעמתי אני בעלמי מפי מורי ז"ל בעלמנו ולא ע"י זולתו. דע כי שם היותה הוא בחסד דואי שני אדני בגבור' ושתי השמות הם בח"ת עמודא דרמזינא מ"ה כנו' בחיקויים ואלו הב' שבת"ת אינם השנים שבח"ג אמנם הם שמות אחרים מלבד אותם שבח"ג ועד"ו הם היות בנלח ואדני כבוד ושניהם ביסוד וכן במלכות יש שנים יהוה ואדני וע"ש במ"ש שם מה ענין יהוה ואדני שיש במלכות ואר"ך נרמז כסוד י' פשוטה של אמן והנה זה שאמרנו שיש בת"ת יהוה ואדני הוא בחיבור החו"ג שהתחברותם בת"ת כי יש יהוה ואדני ג"כ בעלמות ת"ת ולכן תמלא שבהויה דלפני דמיה שהיא בספירת הת"ת לבדה כעודע הנה אות חלק שכתוך מילוי אות וזו אם נמנה משם ולמע' הם ג' אותיות וה"א והם בני' י"ב וה"ם י"ב אותיות אדני במילואו והרי אר"ך שם אדני נרמז משמאלא של היות דמ"ה דלפני ר"ל כסופה וכן שם היות נרמז מיומן היות דמ"ה ר"ל בתחילתה כי לעולם התחלה היא בימין וזה עניינו כי הנה מתחילה היות דמיה עד אות חלק הנו' שכתוך מילוי אות הואו הם ו' אותיות **יוד האו** שהם בני' ל"ב וה"ם ארבע אותיות פשוטות של שם היותה וכ"ח אותיות מילוי המילוי שלהם והרי נתבאר אר"ך שם היותה מיימנא ושם אדני משמאלא וזאת חלק באמצעיתא דילהון

הנהוה וביאורים : א) ה"ם עוד מלאתי הילוקים אחרים בענין האמן והתכנס עם וז"ל וכו' : ב) פ"ח ע"ד משער כונת אמן : ג) ג"ל הויה : ד) פ"י הויה כויה יוד כזלס : ט) וכו' כספ"י אמר העיר אר"ן ס"ט מ"כ חשמה דנברא רבא וז"ל ואני העיר רחוקי העיר ה' את עיני ורחמי שנדי הרב הגדול סריין וקיימן אר"ן בהם נפתל ועקב והוא דמ"ס אותיות שאחריו ר"ל בני"ם שהוא אותיות שלאחר אמן ועלים הויה חלקים ולא הויה כדכתי הכי שפתיים כמו שהנין מוהר"ו ז"ל אלא י' חלקים והי' הוא היות אעפ"י שאין דרך הרב לומר כן וכו' דעתי. ומ"ס בח"ת כ"ש א' שפתיים מ"כ בו דעתי כי אמן בח"ת כ"ש הוא ח"י"ע ועם הטלל ח"ך מספר י"ט מ"ג הנלפ"ד טכתיב עכ"ל סכ"י. ונכספ"י השמ"ל ז"ל כמספר הויה ואלקיים והויה חלקים בח"ת כ"ש בני' חת"ם שהוא עשר פעמים מ"כ דס"ט ושטר פעמים מ"כ דס"ט ס"ג כללות העשרים היות כנלפ"ד. עוד פ"י כנס באר"ך כפ"ר הוא י"ג וי"ג הוא ד' ושטר אלהים הוא מספר אל' ולא הוא ד' : ו) א"ש מדרוש הוא נראה שהשומע שמת מאח"י ז"ל וטעה ורצה אלא לתקנו וע"ז לא עלתה בירו לתקנו כאלו : ו) דרוש זה מוולתו : ח) פ"ח פ"ח משלימות דיה מע"ה אחר עמידה בו' ור"ה אחר חזרת הש"ס : ט) ע"כ מוולתו :

בשומע תפלה כנ"ל עכ"ז לריך שיחזור עתה ויחזור על חטאיו ויפרש בכלל היודי שמתודים כל הקהל . וא"ר היודי יאמר ויעבור וי"ג מדות ואח"כ יאמר נפילת אפיס. ועם קדימת היודי אל י"ג מדות וכן מה שנבאר עתה והוא כי בעת שאתה מתפלל היודי תכה ביד ימינך כסוף כמו אנרופ על לבך שמנד שמאלך הכאה אחר הכאה נכמת בעוד שאתה מתודה בין בשחר בין במנח ע"כ תיבה ותיבה של אשמתו נגדנו כו' הכאה א' ותכין בזה כי הנה נודע שלב האדם נעשה מכה גדול הארת החו"ג והיסודות ד"א"ר מתגלים שם בחזה ד"א"ר כי שם נפסק היסוד ד"א"ר כמבואר אללו והחוטא גורם הסתלקות המוחין לעלות למעלה במקום הסתום והמכוסה ומונע ירדת החסדים ההם אל הלב ותכין שעתה ע"י היודי נתקן הענין ונתקפרו עוונותיו בסוד וגשף השער עליו את כל עוונות שפי' אמירת היודי שאומרים הקהל המקטרג לוקח חלקו בעת היודי והולך לו ונפרש ממקום הקדוש ואז נעשים השני זיוונים של לאה וישראל בעת י"ג מדות ושל רחל ויעקב בעת נפילת אפיס וזר לא יקרב אליהם לטמא את משכן ה' ח"ו (ד') ועל ידי הכחות האלו אתה גורם להכות שם ולהוריד החסדים אשר למעלה במקום המכוסה למטה במקום הלב שהוא מקום המנולה ולפי שהיד ימינית היא סוד החמש חסדים בשרשם העליון ולכן לריך להכות ביד ימינית על לבו ויזוין לנענע החסדים אשר למעלה ולהורידם למטה במקום הגוליו. והנה נת"ל שבכרכת שיש שלום יורדת טיפת החסדים מן המוח עד החו' אבל עדיין לא נתגלו בחזה וע"י אלו ההכחות שמכה בחו"ו יורדו החסדים עוד למטה במקום החו' ואחר שירדו שם החסדים במקום החזה אז אומרים ויעבור לעשות זיווג לאה עם ישראל וכוונתו הוא שיתפשטו למטה לשני תועלות האחד הוא ללורך זיווג לאה עם ז"א מן החזה ולמעלה בועבור וי"ג מדות והשני הוא ללורך זיווג רחל עם יעקב בנפילת אפיס כנ"ל בענין גש"א"ו כפי' דברכת כהנים ולכן מוכרח הוא להקדים היודי אל הי"ג מדות לסיבה הנז' . גם לריך האדם לומר כל פרטי היודי כולם אשמתו נגדנו כו' אעפ"י שידוע האדם בעלמו שאין בו כל הדברים ההם ונראה כמדבר שקר אין חשש בזה ואדרבה הוא מוכרח לומר כך ובוה תבין טעם נכון למה נתקן היודי בשלשון רבים כי היה ל"ל אשמתו בגדתי כו'. אך הענין הוא שמלבד מה שנעשה האדם על חטאיו גם הוא נענש על חבירו מעטם הערבות כי כל ישראל הם גוף אחד כלול מאיברים רבים א"כ לזה ראוי לאדם שיתודה בשלשון רבים כדי שיתודה גם על חבירו ולכן אף אם יש עבירות שלא חטא בהם הנה אפשר שחבירו חטא בהם ולריך להתודות בשלשון רבים אעפ"י שהוא לא עשה אותה העבירה :

דרושי ויעבור

דרוש א' בענין א') י"ג מדות ויעבור הנאמרים אחר היודי כנ"ל כבר נת"ל בענין גש"א"ו כפי' דברכת כהנים כי בענין י"ג מדות דויעבור נעשים שני תועלות הא' ללורך זיווג ז"א עם לאה מן החזה ולמעלה בעת ויעבו' ממש והב' הוא ללורך תיקון דיקנא ד"א"ר שאין בה אלא ט' תיקונים להשלים ל"ג תיקונים. ונבאר עתה ענין זה באורך הנה כבר נת"ל כי בכרכת אתה גבור נעשה חיבוק השמאלי. ובכרכת אתה קדוש נעשה חיבוק האמצעי והנה ענין החיבוק הזה הוא בשם הויה דיודיו דע"ב בימינא שהוא בחסד ד"א"ר ע"ב משמאל' בגבור' דל"י שהוא הויה דס"ג עם י' אותיותיו העולים ע"ב. וע"ב בחמל' שהוא הויה דמ"ה דאלפין עם תשבון ההויה עלמה שהוא כו' (כ) העולים ע"ב. וע"י אלו הג"פ ע"ב מחבק ז"א לנוק' וג"פ ע"ב אלו הם נמשכין בסוד טפה הנמשכת ממוח הו"א הנק' חכמ' ומתפשט בג' מקומות הנז' ג"פ ע"ב הנז' . ואח"כ בכרכת שיש שלום מתעורר היסוד ואז מתעוררת טפה הזורעת הנמשכת מן המוח להמשיך למטה וטפה זו היא משולה מאד לפי שנמשך מן האור המקיף אשר על ראש ז"א מחבוי המקיף המוח חכמה וכבר הודעתך כי טפת הזורעת היא משולה מאד ומאירה בתכלית ההלך וכאשר היא יורדת נמשכת דרך הדעת ד"א המלוכב תוך יסוד ד"א"ר כנודע ולפי שהיא יורדת במרוגה עד נקודת ליון של הנקב' לכן הטפה הזו נמשכת דרך לטר הנז' עד למטה . והנה כיון שנתבאר שיה החיבוק הא' נמשך מן החכמ' שז"א ונודע

כי כל בח' חכמ' היא גבור' כמבואר אללו בענין א"א שהגבור' דעתיק מלוכבשת תוך חכמ' ד"א"ר ולכן כל בח' ג"פ ע"ב ע"ב ע"ב היא בני' גבור' לרמוז בהויה דע"ב שבחכמה על גבור' דעתיק הננוח בחו"ב ולכן רח"ל שיה טפה של הזורע' תחלק לג' חלקים חלק א' נמשך למטה ללורך זיווג רחל נוקבא ד"א. והשני הוא להמשיכה בחסד ד"א"ר לעשות זיווג בחי' ע"ב באופן אחר ללורך חיבוק יותר מעיל' מן הא' כמ"ש. וה' הוא להעלות למעלה להמשיכו אל דיקנא ד"א"ר (ג) כדי שתהי' שלימ' ב"ג תיקוני דיקנ' שלמים כי בתחיל' לא היה בו רק ע' תיקונים בלבד. (ד) ודע כי טפה זו נמשכה מאחד דעתיק המלוכב תוך החכמ' ד"א"ר ומשם נמשך למטה כנ"ל :

ורנה בעת נפילת אפיס אז הוא עת נתינת הורדת הטפה הזו מן היסוד אל המלכות ולכן אנו מקדימין עתה בי"ג מידות ויעבור לפעכס קודם שנתקן למטה וליקח אותה בהויה' למעלה במקום החזה ד"א"ר כי שם נקרא מעבר יב"ק ששוכרים הייח המוחין גדלות תוך האלהים דקטנות שבגרון כי הויה והל"ה בני' יב"ק וזכו ויעבור של י"ג מדות ש"א"ר עתה ליקח את אור המוחין גדלות השיכרים מעבר יב"ק וזהו טרם שירד' למטה לפי שאז כבר יארה מן תוך המחיות יסוד ד"א"ר כשנמשכת מן המוח וירדה עד שם ואז כבר נגליה בגוליו ואז אנו מעבדים טפה זו בהויה' שם קודם שתרד בחלטה ומחלק לג' חלקים כנ"ל ואז נמשך ממנה חלק א' שה"ס שם ההויה דע"ב יודיון ומשכשת והולכ' בחסד שהוא זרוע הימין ד"א"ר כדי לעשות בו חיבוק יותר מעולה. אבל ג' ע"ב הראשונים שהיו בחו"ג ות"ת ד"א"ר שלשם נתקבלו בשמאל ד"א"ר וסם נחבירו ג"פ ע"ב ע"ב ע"ב ועשור ר"ו שהוא בני' גבור' . ואמנם הע"ב דבחי' החסד נמשך בזרוע ימין עתה מן הטפה הנז' כנז' ומלא שם ע"ב ר"ו וז"ס ויעבור ע"ב ר"ו ועיין באד"ר דקל"א ע"ב בענין אור"א ד"א"ר וסם מבין היטב ענין ע"ב ור"ו מה ענינו באמתיות וכן בבואור קיש שעל המטה ונדע כי כאשר מים רבים יורדו דרך לטר א' במרוגה אעפ"י שהיטור הוא יהיה דק ולר מאד אין המים מתעכב' בו ומקלחי' ויולאים דרך קנה היטור למטה . אבל אם נסתום פי היטור למטה במקום הקלוח המים אז יחזרו המים היורדים ועלו למעלה ואין כח במחיות היטור לפעכס ואז מתקלקלים מחיות היטור ונשכרים והמים יולאים דרך בקיעת מחיות היטור , ומלא שבהיות האור העליון של הטפה הנז' יורדת עד הנקבה לא היה מתקלקל מחיות א' אבל עתה אשר אכחנו מעבדים אותו למעלה במקום החזה שהוא במקום יולאים האור מפי היסוד ד"א"ר מחתיים שם ה' כנודע אז אין כח ביסוד ד"א"ר להחיותו כי אורו גדול מאד להיותו נמשך מן המקיף העליון אשר למוח החכמה שבחכמת ז"א ולכן מחיות יסוד ד"א"ר מתקלקל' ומחלק' ונשארים המוחין בלתי מלוכבים בנה"י ד"א"ר והנה בתחילה שהיו בחוך הלבושים דנה"י ד"א"ר לא היו רק ג' מוחין בלבד שהם חכ"ד כמבואר אללו ולכן אז היתה הדיקנא ד"א"ר בסוד ט' תיקונים בלבד כנז' באדרת נשא לפי שהדיקנא נמשכת מן המוח והנה הס' ג' מוחין כל א' כלול משלשה הרי הם ט' תיקוני בלבד אבל עתה שהם בלתי לבוש הנה הם נפרדים בסוד ארבע מוחין כי הרעת חלק לחי' ואז ג"פ ד' מוחין הם י"ב ועם הכולל הם י"ג תיקוני דיקנא ד"א"ר אמנם אין הדבר נעשה מאליו כי הנה בתחילה מתגלן המוח' מתוך לבושים ויכירים היותם ד' מוחין אבל עדיין אין הארתם בולטת לחוץ בצדדי הפנים ד"א"ר להשלים בו ארבע תיקוני דיקנא החסרים בו כנז'. וכדי להוליא הארתם לחוץ לריך שיהיה ע"ב מ"ש בענין התפילין ששם ביארנו שאין אור המוחין בולט לחוץ במלח ד"א"ר להעשות שם בבחי' תפילין אלא בכח שהוא קולא דשערי הנמשכת מן א"א"ר עד רישא ד"א"ר כנגד ערפו ומכה שם ומאיר הארתו שם וכננס' במוחין ואז מתוך רבוי ההארה שלהם נבקעים לבושים ובלמים אורותיהם במלח בסוד התפילין וכן היה הענין כאן והענין חלו' במה שנבאר :

דע כי ברישא חוורא ד"א"ר יש שם בחי' י"ג חוורתי שהוא המקום החלק של העור הלבן שהוא שבין שער לשער כמבואר אללו באדרת נשא והנה הס' ג' הויה בשהו חוורא ובהם י"ב אותיות וה"ס י"ג חוורתי הנז' כי הי"ג הוא הכולל את כולם והנה ארבע

תנראה וביאורים: (ח) ע"פ ס"א משער הסליחות: (ג) ועם כללות: (ג) עיין לעיל סוף דרוש ו' דעמידה בכרכת שיש שלום דשם כתב חלק א' היה ללורך זיווג ז"א עם לאה ולא נקע ללורך להשלים י"ג ח"ד וסם כתבתי דישנו ג"כ ללורך להשלים ל"ג ח"ד ומלא דעיסה זו ויעבור מחלק לר' חלקים ללורך חיבוק אחר מעילה. וללורך זיווג ז"א ולא כביעבור. וללורך חשלים יג"ד. וללורך יעקב ורחל כנ"א: (ס"ג) ד' ס' מלך אכא. דללו מלך אשת כנר נגלמו במלח האל הגדול כנז' לעיל בדורס ב' דעמידה. וא"ת כבר נשלב כנ"ב וי"ל דשם כנ"ב נמשך הארתו וכן עמיתו: (ה) בספר הורחש טעה דף כ"א הפקע דהרי כתב רבינו לעיל בדורס א' דחזרת העמידה דהי"סוד דלמא הוא כדעת וכן כתב דלמא הוא כחז' וכתב כדלמא ד"סוד כדעת אך העטרה הוא כח"ת עי"ש :

הוא אל' יהו' שפולה גי' ג' ע'למין והוא ביליר' כדי להעמיד
 הרוח ובוים ג' יכוין באל' ארזי שפולה בתימט' ג' ע'למין והוא
 בעש' כדי להעמיד הנפש. ובג' ימים האחרונים יכוין לזכות
 ולקבל ולא להעמיד וגם יכוין בהם מלמט' למעלה כי ביום ד'
 יכוין באל' ארזי לזכות לקבל תוס' הנפש בעש'. ובוים ה'
 באל' סויה שיזכה לקבל תוס' רוח בעש' ובוים ו' באל' שדי
 שיזכה לקבל תוספת נשמה ביום ההוא :

והנה למעלה בזכות ברכת ד' של ברה"מ שייער יוד' ואז'
 דל"ת ובהזכרת השם יכוין לחבר עמו עם לבאות
 האמנם בברה"מ של שבת יכוין בד' הברכות כנגד ד' אותיות שם
 הוי"ו במילוי מלוויים ע"ד הנו' כל ברכה באות א' ובר' ההזכרות
 יכוין בד' הוי"ו ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ויכוין לכלול העולמות א'
ג (ג) דע כי הלילה של חול הוא סוד העש' ושבת ימי החול
 הם סוד הוי"ו ויום השבת הוא סוד הברי' ויום ובוים ה'
 נחשלה וישב על כסא כבודו ונודע כי סוד הבר' היא ב' שמת
 אה"ה יהו' והענין הוא כי המלכות היא ז' וגם היא ד' משיל'א
 לתח' ומתח' לשיל'א לפי שהמל' עומדת בסוד נקו' באחוריה"ת
 והנה אם נמנה מלמעל' היתה ד' חסד גבורה ת"ת מלכו' ואם
 נמנה מלמטה היתה ד' יסוד הוד נלח מלכות ועד' ג"כ הם ו'
 ימי החול כי אם תמנה מלמעל' למט' ד' וה' ו' ושבת יהיה ד'.
 ואם תמנה מלמטה למעל' ג' ב' א' שבת יהיה ד' וגם הוא ז' באופן
 שלעולם המלכות והשבת הם ד' וו' וזהו ג"כ סוד ב' שמת הנו'
 כי הנה הם מאירי' במלכות להעלותה למעלה כינה הנה שלשה
 אותיות ראשונות אה"ה הם גמ"ת וה' אחרונ' היא מלכות ונ' אותיות
 יהו' הם נה"י וע"ז אלו שבברי' מעלים את המלכות עד הברי'א'
 ואח"ך הברי'אה עולה שיהא סוד יום שבת עולה באלי' :

כבר הודעתך כי בכל ד' עולמות אבי"ע בחי' המל' שכל עול'
 מהם ירדה בעת המיעוט לסיבת הקטרוג למט' בהיכל ק"ק
 של עולם שלמטה ממנו ג' וכ"ו הם להועלת העולמו' שיקשרו יחד
 סוף זה בראש זה ויקבלו הארה זמ' וזוה חכין סוד יום השבת
 מה ענינו כי אז יתחשפה קדושה בכל העול' ויכיל ק"ק שבברי'
 עולה אל האלי' ונעשה בחי' אלי' גמור לסיבת הנו' ועד"ו בכל
 העולמות וידי' נועם הנאמר במ"ש כבר נבאר למעל' אללנו למעל'
 ומלאחי' בו דברים מחולפים ואע"פ שנגל"ד שטעה השומע לא
 אהדל מלכתבם הנה ההו"ה דע"ב דיודין עם אהיה דיודין הוא
 פנימיות של עולם האלי' ואחוריי' דהיה דיודין שהם בגי' קדמ'ת
 הם חיצוניות האלי' והאחוריים הנו' עם הוי"ו דס"ג הם פנימיו'
 של הברי' ואחוריים דהיה דס"ג העולים קס"ו הם אחוריים
 לברי'א' והאחור' הנו' עם הוי"ו דמ"ה הם פנימיות הי"ו ואחור'
 דמ"ה העולים ק"ל הם חיצוניות הי"ו ואחוריים הנו' עם הוי"ו
 דב"ן הם פנימיות העש' והאחוריים דהיה דב"ן העולים קד"ם
 הם חיצוניות העש'ה. גם כתוב כאן כי יכוין שב' תיבות ויהי נועם
 יש בהם ז' אותיות כנגד ז' מרגליתן שהם אהיה יהו' כדאיתא
 בס"ה בפ' יתרו ברה"מ והנה הם בברי'א' ויכוין להמליכם על ז'
 ימי השבוע כל אות בשם א' *) ונעם הוא חסד ו' גם ס' אלפינו הוא
 המילוי של ד' היות עסמ"ב כי ביום שבת האירו הד' הוי"ו שלימות
 מן אלי' אל הברי' ונעשה במ"ש אנו לוקחים המלווי' שלהם בלבד
 שיאירו מן הברי' אל הי"ו. גם מלת ומעש' רומז אל העש' כי
 קן סבג' ומעש' הוא לשון עש'. גם כוננה בני' ק"ל שהוא אחור'
 דהיה דמ"ה שהם חיצוניות הי"ו ופנימיות העש'. ונודע כי אחור'
 פשוטים ומילויים דהיה דמ"ה שהם ע"ב ק"ל הם מומין אל הנוקבא'
 שסודו עשה גם ומעש' הב' נחלק לב' והם עש"ו מ"ה והנה עשו
 הוא אחוריים דהיה דיודין והם קס"ד ועם עשר אותיות הם נדק
 ואחוריי' דהיה דס"ג וגם הו' בתיים הראשונ' וזלת ההויה לבד
 שפולים קע"ב והם בני' ב"פ אלהים. גם הוסיף עשר אותיות
 שבני' אלהים הם קפ"ב והנע קל"ד וקפ"ב הם עשו והם אחור'
 א"א. גם בדיני' כוננה חכין בע"פ י"ד שיש בג"מ מ"ב אשר
 בני' היות ע"ב ס"ג מ"ה העולים בני' כונ"ן מן כוננה. גם ה"פ
 תמלא אותיות ל"ו בפסוק זה והם בני' ה"ג מנגל"ף ותכוין למתק'
 ע"י שם אל הנרמז במלת ויהי ומקורו הוא נועם אהיה דיודין
 שהוא קס"א כנ"ל ב' שמות אל' שגרמזו בפ' זה כמבאר אללנו
 (ג) לא ביום א' ס"ז

שהם אל' מן תיבת ויהי נועם. גם נועם בני' אהיה דיודין ובו
 שם יי"א השולה אל' ד):

ענין

ליל ו' כבר ביארנו שיכוין האדם בכל ו' ימי החול לקבל
 תוס' ששבת ואמנם יום ו' הוא יותר נכון ומזוהן מכל
 שאר ימים בסוד ויהי ביום סו' והכינו את אשר יביאו רמז
 בזה כי ביום הששי מכין לשבת לפי שיום ו' הוא כנגד היסוד שמכין
 לזורך המלכות שהוא שבת אספקלריא דלית לס מנרמיה אלא מה
 דיהיב לה יסוד לכן נר"ך שתיבין לשבין הכנה זו מע"ש כדי שיבא
 יום השבת וימלאו מוכן ואותה קב"ש היתה על נכון וכר אזי':
והנה (ה) יש הכנה א' שלר"ך שמתקיים אותה מן הלילה של ליל
 ו' והיא ענין כוננה א' שראוי שתיבין בה במחשבה

בלבו בלילה בעת סדר ק"ש של ליל ו' שפ"ה ותכוין בה אחר
 שאמרת כל סדר השכיבה קודם פ' בידך אפקיד רומי' כו"ו חכין
 לזו הכוונה **תחילה** חכין להעלות ג"ר דעשי' בילי' ואח"כ להעלות
 ז' אחרונות והוא ע"י הכוונה שגבא' לקמן בענין קבלת שבת כמזמור'
 הכו לבי' בני' אליה כי בברי' עולים פ"ג ג"פ הנו' ז"ת ע"י קולות
 ואח"ך העלה הי"ו בברי' ג"ר ע"י ג"פ ברו' כלה ו"ת ע"י אותיות'
 אהיה יהו' כמבאר שם ג"כ ואח"ך העלה הברי' באלי' ע"י כוננה
 פ' טוב להודות לה' שהוא ר"ת ע"ל כמבאר שם והרי זו כוונה אחת:

עוד חכין כונה ענין

אח"כ היא ז' חכין כוננה ענין
 דע"ב דיודין שגבא' ותכוין שכלל אות ואת מהם יש דגש
 ודפס' א' אח"ך חכין ביהויה דג' דבריי' ותכוין שכלל אות ואת
 נקודה בשוא גי'א וסימנך ש"ג ר"ל שוא גי'א. אח"ך חכין ביהויה
 דמ"ה שבי"ו ותכוין שכלל אות ואת נקודה שורק' ו' כנדע כי סוד
 אות ו' הוא ביליר' שהוא כנגד הח"ס אח"ך חכין ביהויה דב"ן
 דהסין שבעש' ותכוין כי כלל אות מהם מנוק' בשוא קמץ והנה
 ב' הכוונות אלו הם הכ' כוונות הביארנו בקבלת שבת ע"מ ופני
 סדר ההוא ע"מ לר"ך שחכין עמה אכל המילוק הוא כי עמה אין
 לזורך להזכיר בפה שום דבר רק ככוננה בלב דוקא. גם אין לר"ך
 לכוין באותם המזמור' והפסוקים רק חכין באותם השמו' לבדם
 אשר על ידיהם העלה עמה הד' עולמות אבי"ע כנו' גם דע במש"ל
 בענין עליות ז"ה דפשי' ע"י ז' קולות וע"י ז' שמות של מ"ב ור"ך
 שחכין כי כלל אות ואת מהם נחלקת לכמה מיני הארות ירד
 חכין כי אות א' דאבנית' לזורה י"ו כזה א' ז' ואת ב' לזורה
 ג' ויין כזה ב' ואת ג' לזורה ג' ויין ג' ואת ד' לזורה ד'
 דלת נון ואת ז' לזורה ז' ועד"ו תליר כל שאר אותיות שם בן
 מ"ב (ס) ואח"כ תאמר פ' בידך אפקיד רומי' כו' ותשין :

ענין

לימוד המקרא בליל ו' נבאר גבי' ענין לימוד סדר המקרא
 שכלל יום ו' ויום ו' בשער המנוח בפ' ואחזקן במנוח ס"ח ד'
 ט"ל ע"א ענין יום הו' בעלמו. כבר ביארנו ענין מ"ש הכתוב והיה
 ביום ששי' וסבינו את אשר יביאו כי יום הששי' הוא מכין ליום
 השבת כנ"ל והנה כמה מיני הכנות יש בע"ש לזורך השבת אם
במתחב' ואם בדבור ואם במעשה וג' בחי' אלו יתבאר בהמשך
 דבריי' בע"ה. ענין **במתחב'** כבר נבאר למעל' בענין סדר הכוונ'
 שיכוין בו' ימי החול וע"ש איך יום ששי' תלוי במתחב' באותם
 השמות וזה לזורך הנשמה וגם יתבאר דברים אחרים למט' בעזר'
 השם יתברך ואם במעשה דע כי לר"ך האדם לזורה לקנות כל
 לרבי שבת ביום ששי' לסיבת הנו' ולא ביום ה' וכמו שמצינו חכמי
 ישראל שרבא' מלח דג שינוטא ר"ן מתקף ע"ל בו' ובכל מה
 שיקנה יזכיר ויאמר לבבד השבת והרי זה ענין **במעשה**
 בחי' הנרות של שבת אמנם הדלקת הנר היא מזהב על האשם בעלת
 הביטנות וגם זה **הוא ענין מעשה** ואם בענין **דדבור והלימוד בתור'**
 כבר ביארנו בסדר המקרא שנוהג בכל יום ויום שלר"ך לקרות
 בכל הששי' כ"ו פסוקים מפרשת השבוע באותה הכוונה שנבאר
 שם בשער ה' שער המנו' וע"ש. גם ביום ששי' ע"מ לר"ך לקרות
 כל הפרשה כולה במקרא ומרגום באותה העונה שנבאר שם ועוד
 יש כמה מיני דברים אם ענין הטבילה ואם ענין רחיצת פניו ידיו
 ורגליו במים חמין וענין קבלת שבת בהפילת הממחה ביום ששי'
 ואח"ך קבל' שבת בשדה וכאלה רבות וכולם הם מכלל הכנה
 שבת וזה החלי' בע"ה :

ובתחילה נבאר ענין א' שאמר לי' מורי ז"ל שקבל מאדם

הנצרות וביאורים: א) הרב ש"ס הגיה לכוללות העולמות ופירושן שד' שמות עסמ"ב הם כללות ד' עולמות אבי"ע כנודע ע"ש דף פ' אות ל"ו: ב) ספ"ח
 פ"ע משער השבת כחמש עשרה: ג) ולכאורה קשה מלכות דעשיה היכן נפלה וכבר חירן הרב ש"ס דכל אבי"ע שאמר היא כבתי"ש דאילנות ע"מ וספ"ח: ד)
 ח"ס הקד' רואה בענין ח"ך השמות שמש וספה ולא הארכתי בתוקן הדרוש הוא להיות כי כבר כוננו מבוחרת למעלה היסוד: ה) ספ"ח פ"ב משער השבת: ו)
 סוין בחיקויים כפי' הבר'א' דכ"ב ד"ה רסה: ז) הכוונ' והכפיו' בנרות ג' וי"ו. הנימלן והנוני' כספיון בנרות ג' ויין א' רבועה והכ' זקופה. הו' אינה
 מחולקת אלא היא כנורתה, היין כנורת י"ו, הה' כנורת ג' ויין ח' רבועה וב' זקופה. ה"ט כנורת ג' ליתן א' ביושר וז' המוסך היודין ח"ן מתחלקים. ה"י
 כנורת ג' ועליה ו' זקופה ועל הו' יוד. ג' פשוטה כנורת י"ו, ה"פ כנורת ג' כפופה כנורת י"ו, זקופה. ה"ז כנורת ג' כפופה כנורת ג' כפופה. ח)
 (ג) פד אות א'. שנעמד הכי שיר למו

ה' יודין הרי חמשים וכו' השמות של אה"ה יה"ו העיקרי הם בני' מ"ב הרי הכל בני' צמים ובהעלותך (ס) מהעבירה כה' חטין אל ד' היות עמ"ב וגו' אה"ה דיודין דהה"ן ודאלפין כי כולם בני' תרפ"ז וחוסף עליהם שם יה' והרי הכל בני' שבת (י) כי סוד שבת הוא עליית ז"ן ברא"ה ואז הם סוד שם יה' וכשתעלה מהעבירה אל חנגב עומך במשפחה כי מימי שבת לריך הגוף שיאבד אותם :

כונה ג' (י) יסוין כי המקוה בעלמא שהוא ככלי הוא אה"ה דהה"ן שהוא בני' מקו"ה ו"ם כלי ומלבדו אל שמות הה"ה שכתובו שהם צמ' המים והם סוד ד' היות עמ"ב ובהם על' יודין כמנין מים ולפי עד' היותו אל ששה סוד המים שרשם היא הויה הא' של ע"ב שהיא בחכמה וכמיב כולם בחכמ' עשית. וגם כי עיקר המים הם צמידת החמד שפולם בני' ע"ב ולכן היו המים שצמקוה מ' סאה כנגד הד' יודין של הויה דע"ב כי היא העיקרית :

ג לריך שיטובל ויסוין להסיר ולהפשי' ובהפשי' הרות שהי' שורה עליו בניני החול וישרה עליו עמה רוח מן הכריאה וזה ע"י אה"ה דהה"ן שהוא בני' מקו"ה. גם יסוין אל צ' שמות אה"ה יה"ו שסודם בעולם הכריאה אשר מהם יוצאים ז' מרגללן שהם ז' שמות אחרים הנו' בפ' יתרו ב"ס ברא"ה מוכבר ביארנו למעלה והם עולים בני' חמ"ט ועם קנ"א של המקוה דאה"ה דהה"ן הרי הכל אלף והם סוד אלף עלמין של אורות היוצאים מן הביני' ומאירי' למטה ויסוין לקבל גם הוא הארה מהם. גם ראוי לאדם לטעום כל התבשילין שמבשל בע"ש לכבוד השבת כי הוא דוגמת האדם המכין מעודה למלך ועומם התבשילין אם הם טובים ואם חסרין איזה תכלין כדי שיפקנס או כדי שיבשל תבשילים אחרים. וכז' הוראה שמקבל האורח שבכר פ"י ו"ם עומעיה חיים וכו' שחקנו בהפ' מוסף דשבת המתח' חכמת שבת ר"ת קרבנות' כי כי הטעם התבשילין של שבת מע"ש וזה למימי טעונים (י)

ענין קבלת שבת בחפלה המנחה דע"ש דע כי ענין זה הוא דבר גדול להמשיך קדושת שבת מעת הפלת המנחה דע"ש ודע כי מעת הפלת המנחה דע"ש מחת' העולמות לעלות ולהכלל זה בזה רק שיש כמה מיני בחי' של כללות העולמו' ובהם מדריגות רבות אבל עתה הענין הוא כי מעתה מחת' העולמות לעלות ולהכלל זכ"י. והנלע"ד בזה הוא כי הנה אל' מורי ז"ל כי בקב"ש בשדה אז נטוין שכבר נכנסו תלת פרקין תחתין דאות ל' דגלס דארא' ונלע"ד כי עתה נכנסים של אימא ואז בקבלת שבת בשדה נכנסים של אבא כנלע"ד. וזה סדר הכונה הנה קודם שהאמר פ' דלני שפתי הפתח פ' דתפל' מנחה דע"ש הכוין ותחשוב להעלות במחשבתך כל חלק הנפש' שהם צמ' העשיה ע"י שם יוד הוהוה הנקרא הו"ה דב"ן דמלוי הדין ולהעלות' עד הו"ה ו"ם חו"ם שבת דנפש כי העשיה נכללת ביני' ונחוסף בה קדושה ואח"כ להעלות הו"ה עם כל חלקי הכוין שבת אל עולם הכריאה וזה ע"י הו"ה דמ"ם דאלפין וזהו מוס' רוח ואח"כ להעלות הכריאה וכל חלקי הנשמות שבת אל עולם האל' וזה ע"י הו"ה דס"ג וזהו מוס' נשמה ואח"כ הכוין לכנס עולם עם צמ' נשמה לנשמה שהוא נפש דמל' דאל' ע"י שם הויה דע"ב דיודין אשר שם. והאמת הוא כי גם באל' ע"י שם הויה דאל' ונשמה דאל' ונשמה לנשמה כו' אבל הלאו שבדוריו זה יהיה מי שיוכל לזכות לנפש דאל' והרי בכח הכונה והמחשבה הוה קבלו כל החלקים חו"ם קדושה ואח"כ תחמיל העמידה הכוין בכריעה הא' אשר צמ' ברך כעוד להוריד עלך כח הנשמות ההם אשר הם נפש דאל' וזה ע"י הויה דע"ב דיודין וצמ' יסו"ה שהיא הוקיפה הא' וזקוף ותכוין כי ע"י אלו הנשמות אמה מעלה את המל' למע' כבוד מ"ן ותכוין וזקוף את המל' ע"י הויה דע"ב דיודין כנו' ואח"כ בכריעה ב' דמנן אברהם הכוין להוריד עלך צמ' הנשמה מן הכריאה ע"י הויה דס"ג ככל' ואח"כ זקוף ע"ד הנ"ל. ובכריעה ג' דמורדים הכוין להוריד ולהמשיך עלך רוח מן הו"ה ע"י הויה דמ"ה ככל' ותכוין בשם ההויה הנ"ל צמדים אמתו לך שאתה הוא ה' אלהיך כו' וזקופה תכוין אל הנ"ל ובכריעה

אחד גדול שאמר לו שקבלה היתה בידו מרבותיו שכל מי שנקבר בע"ש אחר עשה ה' מן היום שאין לו חצוט הקבר לפי שכן עשה ה' מתחיל חו"ם קדושה שבת ויש לו דין כאלו נקבר ביום שבת עלמא ואל' כי ז"ס ה' יתירה של יום הששי כי בכל הימים לא נזכר בהם ה' כמו ביום ה' ולא אמר האמר וכן יום ב' בו' אבל כאן נאמר הו' לרמזו כי בה' שעות מיום ו' ותיקף סמך אליו ויכולו השמים והארץ כו' ותיקף נחשב כאלו הוא יום שבת ולכן סמך הו' ויכולו כו' ומורי ז"ל הורה לדבריו וכסכים אליהם (ח) מנגי מורי ז"ל (ג) ותיקף בסיימו הפלת שחרית דיוס ו' הוה הולך לבס"כ או לבית מדרשו אם היה שם ס"ת כשר היה מוליאו וקורא בו הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום והוא היה קורא המקרא

מתוך הסי' והי' לו תלמיד ח' שהיה קורא לו התרגום מתוך ספר התרגום והוא אומר אחריו וכן היה עושה בכל פסוק ופסוק עד שמשלים הפס' ולא היה עושה כמו שיש מתייחסים לקרוא כל הפרשה כולה מקרא פ"ח ולשנותה מקרא פ"ב אח"כ קוראים כולה יחד תרגום פ"ג אבל כל פסוק ופסוק בפ"ע היה קורא שמות ויהי דוחק עלמא לקרותה ביום ו' והיה אומר כי ז"ס והיה ביום הו' והכינו את אשר יביאו, זולת אם אירע לו שום אונס גדול מאד שאז היה קורא הפס' שמות אחר סיום הפלת שחרית דיוס שבת קודם סעוד' שחר' כמו שטעה רבינו הקדוש לבנו ולא כמו אותם הקוראים אות' באמת' הפלת שחרית שבת :

יא אר (ג) קריאת הפס' היה מובל הטבילה של ע"ש הנו' בס"ה פ' תרומה ד' קל"ו ע"ב דרכ המנוגא סבא ע"ה הוה סליק מנהרא בכל ע"ש כו' והיה אומר מורי ז"ל כי כיון שכבר קרא הפרשה כבר יש בחדם כח לקבל חו"ם קדושה השבת ולכן לא הי' מובל קודם שיקרא הפרשה וזלפי דרך מקרה ואף גם מקרה זה לא היה מובל רק אחר שהתח' עשה ה' מיום ו' כמו שבארנו לעיל על ה' יתירה דיוס הו'. והיה אומר מורי ז"ל כי חו"ם שבת היה ניכר ומתגל' במנח האדם תיקף אחר הטבילה הנו' אבל עיקר הגילוי לא היה רק אחר חמי' היום ודוקא אם עבד כבר והסיר ממנו קליפין דחול ע"י כוונתו כעודע שקליפין דחול הם הם בגדי חול של נפש האדם ואפשר שכל מה שהיה קרוב לליל שבת יתגלה יותר חו"ם שבת :

כונה ד' הטבילה של ע"ש הנה אחר שנכנסת תוך מי הים או הגהר או המקוה קודם שתטבול תכוין כי המקוה הוא סוד שם אה"ה דהה"ן העולה בני' קנ"א כמנין מקוה כי שם מתקבלים כל שמות אה"ה היותר עליונים ממנו כמ"ם ואח"כ תכוין לשמשיך במקוה הזה את הנחל העליון והוא ד' הו"י עמ"ב וגו' אה"ה דיודין ודאלפין ודהה"ן כי כאשר הם פשוטים יש אות יוד ח' בכל שם מהם ונמלא שהם ז' יודין ב' השמות האלו. וכבר ידעת כי ז' שמות אלו הם סוד שבעה שמות של שבת בסוד שבעה אריות של אה"ה יה"ו הנו' בר"מ בפ' יתרו ונריך לכוין כי בפשוטים יש בהם שבעה יודין פשוטים אבל תכוין ג"כ במלוייהם ותוסף עליהם שם יה' כי הוא סוד השבת והרי הם ז' יודין שהם בני' כ"ל מנח"ל ועם כללות הח' יודין עלמם הרי נח"ל ואח"כ תכוין לכלול כלליו יודין בעלמם ובכללותם כנו' והם ב' כללים ותלפס עם נח"ל ויהיה בני' מ"ם והרי נמשכו המי' לתוך המקוה אח"כ תכוין שכל זה יהיה לכבוד שבת והוא כי הלא צמ' שמות הנ"ל שם ז' היות וגו' אה"ה ושם יה' יש בהם ל' אותיות וזהו ל' של לכבוד וכשתוסף ב' כוללים שהם כללות הו' שמות וכללות שם יה' יעלו במספר כבוד ומספר כל ח' השמות הנ"ל עלמין הם בני' שבת (ה) וכשתעלה מן המים תאמר את תשיב משבת רגליך (ו) **כונה** אחרת דע כי לריך האדם לטבול ב' טבילות זו אחר זו (ז) והא' היא להפשיט בגדי החול של הנפש והב' היא לכבוד שבת לקבל החו"ם וצמ' תכוין לשם אה"ה דמלוי יודין (ח) שהוא בני' מקו"ה. וצמ' תכוין לב' שמות אה"ה יה"ו הנו' בר"מ בפ' יתרו ולו' שמות היוצאים מו' אותיותיהם שהם אלו יהוה. יהוה בנקי"ד אלקים. מלפך. יה' אדני. אל. מלפך. אלהים כי כל אלו השמות הם סוד קדושה השבת ותכוין כי באלו השמות יש

הגרות וביאורים : ה' פשיטה נצרת ל' פשוטה. ה' נצרת כ"י. ה' נצרת ג' יודין ג' ויין ויכל מאוסת. ת' נצרת ד' ל' נצרת. הרי לך ביאור זרת כל האותיות. פ"ה : ח) כפ"ה וכת"י הנוסח ב' ויין עיין לפיל כחות הקודם : א) ח"ש נראה מדברי הרב ז"ל שאולי נקבר בחו"ם לרחן : ב) כפ"ה כשער הנחנה הלימוד ד"ה מנסים של מורי ז"ל : ג) כפ"ה שם ובפ"ג מאשר השבת : ד) כפ"ה ס"ד משער השבת : ה) כפ"ה ר"ל ומ"ה ויה' הכל ג' שבת כן הוא כפ"ה : ו) ח"ה הנה לא סי' הרב המספר כ"ד הוא והלע"ז. שהמספר כך הוא שדה' היות הם נמליו עמ"ב וכללותם הם ר"ל ו' ותיקף הם ח' יודין קס"א ו' דהה"ן קנ"א ו' דאלפין הוא קמ"ג וכללותם הם ת"ה ושם יה' פשוט כולם תחת הם כמנין שבת כנלע"ד. עיין בלות הקודם : ח) וז"ל כפ"ה ושמתו מן מרי' ארו"ן שמתו ממורי ז"ל שאם הוא בעל קרי לריך שיטביל ג"ש. ח' להסיר השומאה. כי להסיר בניני חול. ח' תופסת כבת : ט) ח"ה ל' נמליו הדין. כן הוא כפ"ה : ט) עיין תר"ח דף ג"ס ע"ב שבת וז"ל נמלא כי עמ"ב הוא כס"י הו"א וקס"א קמ"ג קנ"א הוא צמ' הנו"ן וכן יעקב והל' נקרא קניי הם (י) פ"ד ח"ת ח"שכסוד סבי סיי"ר לט"א

הקלי' לכל יתאחזו בהם ואל יעכבו אותם מלמלות אל מול הדרת כבודך.

ויכין כאלו נפשו ורוחו וגשמחו ממם פורחים ועולים עתה עם כל הנפשו' והרוחו' והנשמו' הנ"ל מצרי' ליסוד דנוקבא קדישא דז"א ע"י מ"ב דמ"ה הנ"ל.

אוצר החכמה 18025

בשכמל"ן

אוצר החכמה

בריל ששי יוסיף זה

אח"כ יכין להצלוח העולמות כמו בקבלת שנת אלא ששם הוא

בדבור וכאן בכונה לבד באופן זה.

להמשיך ג' ב"ן מי"ג תקוני דיקנא דא"א דעשי' לגבו' דדעת דעשי' ועולה כתר דעשי' ליסוד דינ"י. אח"כ הדעת דעשי' עולה ליסוד, דינ"י והכתר עולה להוד דינ"י.

יד	הה	וו	הה
יד	הה	וו	הה
יד	הה	וו	הה

אח"כ ימשיך ג' מ"ה מי"ג ח"ד דא"א דינ"י לבינה דינ"י ומשם לנבורה ומשם להוד ומשם לבינה דעשי' ותעלה הבינה להוד דינ"י והכתר שהיה שם לנלח דינ"י.

יד	הא	ואו	הא
יד	הא	ואו	הא
יד	הא	ואו	הא

אח"כ ימשיך ג' ס"ג מי"ג ח"ד דא"א דברי' לחכמה דברי' ומשם לחסד ומשם לנלח ומשם לחכמה דינ"י ומשם לחסד ומשם לנלח ומשם לחכמה דעשי' ותעלה חכמה לנלח דינ"י והכתר שהיה שם לח"ת דינ"י.

יד	הי	ואו	הי
יד	הי	ואו	הי
יד	הי	ואו	הי

יד הי ויו הי אח"כ ימשיך שם ע"ב מיסוד דטק' דז"א דא"י לנלח דינ"י ששם חכמה דעשי' והס"ג

שהיה שם נדחה להוד ששם בינה דעשי' והמ"ה שהיה שם נדחה לחסדים דדעת דעשי' שביסוד דינ"י והב"ן יחיר בנבורות.

אח"כ ימשיך מיסוד דז"א דרך יסוד דטק' הארת ס"ח שבז"ק דילה ובדל"י

וכללו' שבמלכות והם בח' ו' אותיות המלוי דמ"ה וכללו' כלם
שבמל' וימשיכם לז"ת דעשי' ויחלקם בהם.

כסדרן ן לחסד ך לגבורה א לת"ת א לנלח ן להוד א ליסוד
ודא אוא למלכות

אח"כ ימשי' מז"ת די"י ו' שמות דאבגית"ן וכו' עם נשמותיהם שהם
ז' הויו"ת מנוקדות אל ז"ת דעשיה. ויחלק כל אותיות דמ"ב אבגית"ן
לכמה גילולות ועי"ז יעלו חנ"ת דעשיה לחב"ד ונה"י לחג"ת.

אבגית"ן * יהוה מחסד די"י לחסד דעשי' ועולה חסד לחכמ'.

קרעשטן יהוה מגבו' די"י לגבו' דעשי' ועולה גבו' לבי'.

נגד יבש יהוה מת"ת די"י לת"ת דעשי' ועולה ת"ת לדעת

בטר צתג יהוה מנלח די"י לנלח דעשי' ועולה נלח לחסד

חקב טנע יהוה מהוד די"י להוד דעשי' ועולה סוד לגבו'

יגל פזק יוה ויהו מיסו' די"י ליסו' דעשי' ועולה היסו' לת"ת

אבג ית"ן קרע שטן נגד יבש בטר צתג

חקב טנע יגל פזק שקוצית יהוה ממל' די"י

למל' דעשיה ועולה מלכות למקום הנה"י

(* לריך המכוין ליהן דפהו סיכוין בשמות האלו כאשר מליירים
ש' הכוונות דף ס"א עמוד ד'

אח"כ יכוין להעלות ז"ת דילירה חג"ת בחב"ד ונה"י במג"ש ע"י שם
מ"ב שבז"ת דברי' שהוא אהי"ה יה"ו וו' מרגלאן באופן זה.

יכוין להוריד **א** דאהי"ה ולהעלות ׀ דיה"ו
ושניהם יאירו **בך** אחרונה דאהי"ה
ומולאים ב' שמות הוי"ה וא"ל לחסד ויסוד
דילירה ועל ידם יעלו לחכמה ות"ת.
ויוריד **ה** ראשונה דאהי"ה ויעלה **ה**
דיה"ו ושניהם יאירו **בך** אחרונה דאהי"ה
ויולאו ב' שמות הוי"ה בני' אלקי"ם ושם
אלהים לגבורה והוד דיליר' ועולים לבונה
וגבורה. ויוריד **י** דאהי"ה ויעלה **י** דיה"ו
ויאירו **בך** אחרונה דאהי"ה ויולאו שני
שמות **מצפ"ן מצפ"ן** לה"ת ונלח
דילירה ועולי' לדעת וחסד.

א ה
חסד גבורה
י
ת"ת
ה
מלכות
י
נצח
הוד
אוצר החכמה
י
יסוד

אח"כ יכוין כי **ה** אחרונה דאהי"ה עלמה
מולאה ב' שמות **י"ה אדנ"י**
למלכות די"י ועולה למקום הגה"י.

יאהא יכוין להעלות חכמה די"י לנלח
דברי' ע"י ג' אלפי"ן וי"ד דמ"ה

יאהא להעלות ב' די"י להוד דבריאה

יאהא להעלות דעת די"י ליסוד דברי'

יוד הא ואו להעלות ג"ר דברי' לנה"י
דאלי' ע"י שם יה"ו דמ"ה דאלי'.

יהיה

ז"ת דיצירה

א ה
יהוה יהוה

חסד י נבו'
מצפ"ן

י ת"ת ה
מצפ"ן אלהים

נצח ה הוד
אל
יסוד ו

יה אדני
מלכות

יהוה
 יוד הא ואו הא
 יוד ואו דלת הא ארף
 ואו ארף ואו הא ארף

אח"כ יכוין להעלות ז"ת
 דברי' חג"ה בחכ"ד. ונה"י
 לחג"ה ומלט' לנה"י ע"י
 שם פ"ב דמ"ה.

אח"כ יכוין לד' הוי"ו
 דעסמ"ב שבזכ"ע מנוק'
 ומוטעמים להמשי' הארה
 מע"ב לס"ג ומס"ג למ"ה
 וממ"ה לב"ן ועי"כ חוזרים
 המלכו' לפני הו"א שלהם
 תחת היסוד.

אני" יוד הי הייף הי

כרי" יוד הי ואו הי
 חמ"ג

י"י י"ד ד"ו ה"ג א"ב ו"ב א"ב ו"ב א"ב ו"ב א"ב

עשי' יוד ה ה ו ה ה
 ז:ז:ז: ז:ז:ז: ז:ז:ז: ז:ז:ז:

ע"כ ליר הששי

ובליל ר"ח אחר ס' אגא בכח יאמר פסוק זה אוצר החכמה

וגם הכהנים הנגשים

אל יהוה גי' נ"ז מס' א"ל הוי"ה שבפולס היצירה הנמשך מעולם
 הב' מהנהו תלת עלמין התלוים בתיקון ראשון
 דריקנא דא"א.

יתקדשו יתקדש גי' שין דלת יוד ועס שס א"ל מלא
 ארף למד גי' ארף כמס' אר שדי מלאים

שבפולס הכריאה הנמשך מעולם הראשון מאותם התלת עלמין.
 פן יפרוץ יכוין ללרף אות' דויתקדשו עס ר"ת פן יפרוץ גי'
 נ"ז מס' אר אדני שבפולס העשיה הנמשך
 מעולם. השלישי מאותם התלת עלמין.

אח"כ יאמר פסוק זה

ובני גי' חיים דין גי' יוד הא זיו הא חשים גי' נחש.
 ור"ל שיכוין שבכח שס דין הג"ל יעלו הנילוות מקלי' הנחש אל
 היסוד הנק' ח"י להעלותם. וס"ת ינ"ם מס' אדני וד"ל אותיות
 מלוי מלוי אדני

ארף למד פא דלת למד תיו גון ואו גון יוד ואו דלת
 בבל

בכל לילה אחר סדר אגף זכח יאמר פ' זה
אתה תקום תרחם גי' הוי"ה בליור ג"פ רי"ו יה הוזה
 (פי' ה' ראשונה בליור רו והנ' רי והג' רי"ו)
כמס' יאההויהה מצפץ מצפץ ע"ה.

וירמ"י או"א שבכח סגולה ב' שמוה הוי"ה ואהי"ה ושני מלפ"ץ
 מלפ"ץ והכולל העולים כמס' תרח"ם שחשוב והרחם על הנפשו'
 והרוחות והנשמות שנמסרו ביד הקלי' ע"י הולאה זרע לבטלה שילא
 ממני ומכל עמך ישראל שלא במקום מליה ותחזירם אל הקדושה
 ויעלו עם נפשי רוחי וגשמתי אל יסוד דנוק' קדישא דז"א להעלות
 שם מ"ן.

ירמ"י או"א שבכח סגולה אמירת פסוק בידך אפקיד רוחי וכו'
 שאומר עם כללות כל הכחות שאכזין בו שתשלח אימא אח
 שתי ידיה יד ימין ע"ג יד שמאל אל יסוד דרחל להיות עם כלי דמ"ן
 ובית קיבול למ"ד והיו למאורות ה' אהויה **מנצפך** הנמשכים
 משם **בוכו** חילוף שם אהי"ה **אהיה** שבצ"י העולה כמס' ידך
 בה' אלבעות יד ימין, וה' אהיות **מנצפך** השני הנמשך משם
בוכו העולה כמס' ד"ר אהיות דמלא דמלא דאדנ"י.

אלף רמד פא דלת רמד תיו גון ואו גון יוד ואו דלת
 יהירו בה' אלבעות יד שמאל הרמזו צס"ח של בידך אפקיד רוחי.
 והגני מפקיד נפשי ורוחי וגשמתי ביסוד זה דרחל בתוך שתי ידיים
 האלו כדי לעורר מ"ן לרחל לקבל מ"ד ותעשה באר מים חיים מים
 נובעים הרמזו צר"ח של בידך אפקיד רוחי **באר** העולה כמספר

יאהלוהתים יאהרונהי

וירמ"י או"א שבכח סגולה שם **פאי** היולא מר"ת פדית אותי
 ה' העולה כמס' **יאהרונהי** שהפדה אותי דבריתי ברית
 קדש מבין הקלי' בכח סגולה ג' שמות **אל אל אל** העולים
 כמס' **מג"ן** היולאים מג"פ רי"ן שיש בליור הוי"ה שבפ' הזה י'
 של הוי"ה עם **ה** ראשונה בליור **יה**. וה' ראשונה של הוי"ה עם ן
 בצורת

■

בליל שישי יוסף זה

אח"כ יכוין להעלות העולמות כמו בקבלת שבת אלא ששם הוא בדבור וכאן בכונה לבד באופן זה.
עליית כחצ"ד דעשיה לתנה"י דיצירה

אח"כ ימשיך ג' מ"ה מי"ג ת"ד דא"א דיצירה

יוד' הא ואו הא

יוד' הא ואו הא

יוד' הא ואו הא

לבינה דיצירה ומשם לגבורה ומשם להוד ומשם

לבינה דעשיה

ותעלה הבינה להוד דיצירה

והכתר שהיה שם לנאח דיצירה.

להמשיך ג' ב"ן מי"ג ת"ד דא"א דעשיה

יוד' הה וו הה

יוד' הה וו הה

יוד' הה וו הה

לגבורה דלעת דעשיה

ועולה כתר דעשיה ליסוד דיצירה

אח"כ הדעת דעשיה עולה ליסוד דיצירה

והכתר עולה להוד דיצירה.

אח"כ ימשיך ג' ס"ג מי"ג ת"ד דא"א דבריאה

יוד' ה'י ואו ה'י

יוד' ה'י ואו ה'י

יוד' ה'י ואו ה'י

לחכמה דבריאה ומשם לחסד ומשם לנאח ומשם לחכמה דיצירה

ומשם לחסד ומשם לנאח ומשם לחכמה דעשיה

ותעלה חכמה לנאח דיצירה

והכתר שהיה שם לת"ת דיצירה.

והס"ג שהיה שם

יוד' ה'י ואו ה'י

יוד' ה'י ואו ה'י

יוד' ה'י ואו ה'י

נדחה להוד ששם בינה דעשיה

ואח"כ ימשיך שם ע"ב

מיסוד דנוק' דז"א דאלימות

יוד' ה'י ו'יו ה'י

לנאח דיצירה ששם חכמה דעשיה

והמ"ה שהיה שם

יוד' הא ואו הא

יוד' הא ואו הא

יוד' הא ואו הא

נדחה לחסדים דלעת דעשיה שביסוד דיצירה

והב"ן

יוד' הה וו הה

יוד' הה וו הה

יוד' הה וו הה

יאירו בגבורות

רנט

קריאת שמע שעל המטה

אח"כ ימשיך מיסוד דז"א דרך יסוד דנוק' הארת ה"ח וכללותם שב"ק דילה וכללות כללותם שבמלכות והם בחי' ו' אותיות המילוי דמ"ה וכללות כלם שבמלכות וימשיכם לז"ת דעשיה ויחלקם בהם כסדרן.

ו' לחסד ד' לגבורה

א' לת"ת

א' לנחח ו' להוד

א' ליסוד

ו' דאאוא למלכות

אח"כ ימשיך מז"ת דיצירה ז' שמות דאבגית"ך וכו' עם נשמותיהם שהם ז' הוי"ת מנוקדות אל ז"ת דעשיה ויחלק כל אותיות דמ"ב אבגית"ך וכו' לכמה נילוות ועי"ז יעלו חג"ת דעשי' לחב"ד ונה"י לחג"ת ומלכות לנה"י.

מגבורה דיצירה לגבורה דעשיה

ועולה גבורה לבינה

יהוה

קד ענ ענאן

מחסד דיצירה לחסד דעשיה

ועולה חסד לחכמה

יהוה

אבג יתץ

מת"ת דיצירה לת"ת דעשיה

ועולה ת"ת לדעת

יהוה

נגר יבנע

מהוד דיצירה להוד דעשיה

ועולה הוד לגבורה

יהוה

דזקב אנע

מנח דיצירה לנח דעשיה

ועולה נח לחסד

יהוה

במד יתג

מיסוד דיצירה ליסוד דעשיה

ועולה יסוד לת"ת

יהוהיהוה

יגל פזק

ממלכות דיצירה למלכות דעשיה

ועולה מלכות למקום הנה"י

יהוה

קד ענ ענאן

נגר יבנע

אבג יתץ

דזקב אנע

יגל פזק

במד יתג

ענ קו יתג

סידור רחובות הנהר

אח"כ יכוין להעלות ז"ת דינירה חג"ת בחב"ד ונה"י בחג"ת ומלכות בנה"י ע"י פס מ"ב שבז"ת דבריאה
שקרא להי"ה יה"ו וז' מהגלאן באופן זה.

זו"ן דבריאה

יכוין להוריד א' דאיה ו להעלות ו' דיה"ו,
ושניהם יאירו בדה' אחרונה ומוציאים ב'
שמות הוי"ה וא"ל. לחסד ויסוד דינירה, ועל
ידם יעלו לחכמה ות"ת.

ב ה
גבורה
בג"ה

ג י
תפארת
דת"י

א א
חסד
חח"ן

ואח"כ יכוין להוריד ה' ראשונה דאיה, ויעלה
ה' דיה"ו ושניהם יאירו בדה' אחרונה
דאיה, ומוציאים ב' שמות הוי"ה בניקוד
אלהים ופס אלהים, לגבורה והוד דינירה,
ועולים לבינה וגבורה.

ה
מלכות
חח"ן בג"ה דת"י

ואח"כ יכוין להוריד י' דאיה ויעלה י' דיה"ו
ושניהם מאירים בדה' אחרונה דאיה
ומוציאין ב' שמות מצפ"ן מצפ"ן, לת"ת ונלח
דינירה, ועולים לדעת וחסד.

ב ה
הוד
בג"ה

א ו
יסוד
דת"י

ג י
נצח
חח"ן

זו"ן דיצירה

גבורה
ב ה
יהוה
גבורה

תפארת
ג י
מצפ"ן
ת"ת

חסד
א א
יהוה
חסד

הוד
ב ה
אלהים
הוד

יסוד
א ו
אל
יסוד

נצח
ג י
מצפ"ן
נצח

יה אדני
מלכות
חח"ן בג"ה דת"י

אח"כ יכוין כי ה' אחרונה דאיה"ה ענמה מוציאה ב' שמות יה אדני למל' דיני' ועולה למקום
הנה"י.

דסא

קריאת שמע שעל המטה

להעלות חב"ד דיצירה לנה"י דבריאה

יוד הא ואו הא

יוד הא ואו הא

להעלות בינה דיצירה להוד
דבריאה ע"י ג' אלפי"ן ויו"ד
דמ"ה.

להעלות חכמה דיצירה לננח
דבריאה ע"י ג' אלפי"ן ויו"ד
דמ"ה

יוד הא ואו הא
להעלות דעת דיצירה ליסוד
דבריאה ע"י ג' אלפי"ן ויו"ד
דמ"ה.

להעלות ג"ר דברי' לנה"י דאצילות ע"י קס יה"ו דמ"ה דאצילות

יוד הא ואו

אח"כ יכוין להעלות ז"ת דברי' חג"ת בחב"ד ונה"י לחג"ת ומל' לנה"י ע"י קס מ"ב דמ"ה.

יהוה

יוד הא ואו הא
יוד ואו דלת, הא אלה,
ואו אלה ואו, הא אלה.

אח"כ יכוין לד' הוי"ו"ת דעסמ"ב שבאבי"ע מנוקדות ומוטעמים להמשי' הארה מע"ב לס"ג ומס"ג למ"ה
וממ"ה לב"ן ועי"כ חוזרים המלכיות לפני הז"א שלהם תחת היסוד.

בניקוד דגש רפה הֵי הֵי הֵי הֵי לאצילות,

בניקוד שוא געיה יוֹד יוֹד יוֹד יוֹד יוֹד לבריאה,

בניקוד שורוק יוֹד יוֹד יוֹד יוֹד יוֹד ליצירה

בניקוד שוא קמץ יוֹד יוֹד יוֹד יוֹד יוֹד לעשיה

ע"ב לליל שישי

סידור תפילת להרש"ש

וסנשאר מסב' נרוס גי' ס"ן וסוא סרמוז צס"ן דאצגיה"ן ע"י תצ יכוין להרוס ולנחוז כל סדינים וסקליפות. ויכוין כי סס ב' נרוס נגד צינה ומל' וב"פ נ"ר גמט' מלוי דסדי. וספשוט דסדי כמספר קס"א קנ"א טס צ' כוללים:

שין דלת יוד אלה הי יוד הי אלה הה יוד הה.

גס יכוין צנ"ר דמל' כי"הוא גמטרי' אלה למד אדני

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונהי) בדחילו ורחימו (יאההויה) ורחימו ודחילו (יאההויה) ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים להתפלל תפלת ערבית של שב"ק שתקן יעקב אבינו עליו השלום עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראינו: ויהי נועם וכו'. שועתינו קבר ושמע צעקתינו יודע תעלומות:

וקודס קדיס דצרכו יכוין להמשיך הארת ד' הויז דעסמ"צ צניקודוסיהס לאבי"ע. מע"צ לס"ג וס"ג למ"ה וממ"ה לצ"ן כזה:

יְיָ יְיָ יְיָ לְאֵלֵינוּ וּמִשָּׁ

יְיָ יְיָ יְיָ לְאֵלֵינוּ וּמִשָּׁ

יְיָ יְיָ יְיָ לְאֵלֵינוּ וּמִשָּׁ

יְיָ יְיָ יְיָ לְאֵלֵינוּ וּמִשָּׁ

יכוין באומרו שבת הקדוש הזה בלשון סרגוס להפניע הקלי' ולצבר מחוכס את י"א מיני קדוש' שנשאר צסס מז"מ ז"ן סהס ו"ה ולחברס לאוסיות י"ה סהס או"א:

קדיש דברכו

יתגדר יכוין להמשיך ללס דנ"ר דנרנח"י דרוס דמוחין דיניקה דאימא.

אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לפרטוף נס"י ומג"ס דמג"ס דו"ק (ססהס יעו"ר סנק' ו"ק) דז"א דיזירה דאלילות דאלילות ודיזירה וסארס סמו' לנזק'